

Vader Bertrams's schaapjes

(Die Apolloniaglocke)

Klucht in drie bedrijven

door

ERFRIED SMIJA

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VADER BERTRAMS'S SCHAAPJES - DIE APOLLONIAGLOCKE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERFRIED SMIJA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pastoor Engelbert Bertram

Agnes; huishoudster

Joris Reepmaker; organist

Simon; gealcoholiseerd koster

Amanda v. Arkel; huisvrouw, c.q. dragonder

Fred; haar wederhelft

Willeke; hun dochter

Arjan Overweg; vrijer van Willeke

Door Slabbers; weduwe

Catrijn Slabbers; haar schoonzus

DECOR:

De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Het verhaal speelt zich af in 'n pastorij, exacter, in de leef en werkkamer van de pastoor. In de korte kant links voren 'n deur, die naar de andere vertrekken van de pastorij voert; in de korte kant links achter een open doorgang, via welke men op de veranda en in de tuin komt, tevens achteruitgang; in de tekst wordt deze aangegeven met op of af "via doorgang". In korte kant rechts vooraan deur naar de keuken. In de achterwand, ongeveer in 't midden, voordeur, al dan niet met halletje, afhankelijk van de beschikbare ruimte. In de rechter achterhoek bureau van de pastoor, waarachter z'n stoel. Overwegend links vooraan woonkamertafel met stoelen. Ergens 'n kruisbeeld aan de muur, waaronder de bidstoel van de pastoor. Verder een open meubel, waarop een aantal degelijke boeken, alsmede plek waar telefoon staat.

EERSTE BEDRIJF

Agnes is in de kamer doende, ordent wat papieren op het bureau, zet 'n paar boeken terug op hun plaats etc., er wordt aangebeld, zij opent.

Catrijn: (*ouderwets in de kleren*) Ha die Agnes! Ben waarschijnlijk 'n beetje te vroeg voor de vergadering denk ik?

Agnes: Maar Catrijn, wat geeft dat nou, kom binnen, ik was toch al haast klaar met de voorbereidingen.

Catrijn: (*schuift wat stoelen rond de tafel*) Wacht, help ik je 'n beetje... je hebt er maar altijd 'n hoop werk mee.

Agnes: Ach wat. Kom, neem plaats, 't is zo voor mekaar. (*Catrijn blijft staan*)

Catrijn: (*beetje dromend*) Jeetje zeg, moet dat toch heerlijk zijn, altijd op de pastorij te zijn en voor meneer pastoor te mogen zorgen. Steeds in de nabijheid van zo'n gewijd persoon en ook nog altijd in zo'n vrome omgeving.

Agnes: Kom kom Catrijn, maak er niet meer van dan 't is. Je bent hier in 'n heel gewone normale huishouding. Volgens mij heb je er 'n totaal verkeerde voorstelling van. Of dacht je soms dat wij hier de hele dag maar hosanna en alleluja lopen te zingen en onze koffie met wijwater zetten.

Catrijn: Nou nee, dat niet... maar van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in de nabijheid van onze eerwaarde... ik bedoel, zo'n geestelijke is toch niet te vergelijken met zomaar 't een of ander gewoon burgermannetje.

Agnes: Weet je Catrijn, je hebt veel te veel fantasie... (*laatste beredderingen*) Zo, ik denk dat we 't nu wel zo'n beetje... (*kijkt op horloge*) Hm, we hebben nog 'n beetje tijd voordat de vergadering begint... wil je soms 'n kop koffie? En 'n stuk cake heb ik ook nog wel.

Catrijn: (*gaat meteen breed aan tafel zitten*) Echt gezellig hebben jullie 't... Hier voel je je meteen op je gemak.

Agnes: (*af in keuken*) Weet ik, zegt iedereen die hier voor 't eerst komt en we zijn zelf ook best tevreden.

Catrijn: (*naar boekenrek, haalt er boek uit*) En moet je zien, allemaal heilige boeken natuurlijk... (*zet, als Agnes komt, 't boek 'n beetje schuldig terug en gaat weer vlug op haar plaats zitten*)

Agnes: (*op met tablet, waarop koffie etc., heeft dit gezien*) Je hoeft nergens schrik van te hebben Catrijn... (*glimlachend*) Hier zijn geen dingen die je bijten hoor. (*schenkt koffie*)

Catrijn: Ik weet niet Agnes... met zulke heilige zaken allemaal... (*neemt stuk cake*)

Agnes: Gossie zeg, denk je soms dat hier alles heilig is? Catrijn toch!

Catrijn: Ik heb nu eenmaal 'n zekere eerbied voor zulke dingen... Maar eh, Agnes, stel je voor wat mijn schoonzus, die draak van 'n Door, zich weer met mij gepermitteerd heeft: azijn heeft dat loeder in m'n aardbeienjam gekiept... (*eet van de cake, met volle mond*) Niet om te vreten! (*drinkt*) Ongelóóóflijk zeg ik je!

Agnes: (*geschrokken*) Bedoel je mijn koffie en cake?

Catrijn: Maar nee Agnes, ik bedoel m'n jam! Ongelóóóflijk!

Agnes: Och kom Catrijn, heeft ze dat echt gedaan? Is toch moeilijk te geloven!

Catrijn: Maar kind, als ik 't je nu toch zeg! Dat is één brok impoti... impoten... eh, onpertinentie, wat ik je vertel!

Agnes: Ik kan me dat gewoon niet voorstellen van Door.

Catrijn: Maar zeker. Je hebt er geen idee van! Weet je, ik geloof dat ze ontzettend jaloers is, omdat ik nu m'n eigen klok krijg en zij d'r geen heeft.

Agnes: 'n Eigen klok? Jij? Hoe dat zo?

Catrijn: Nou ja, die nieuwe klok is toch aan Sint Catharina gewijd en dat is immers m'n patrones! En daarom zeg ik je is Door nu zo witheet.

Agnes: Catrijn, alsjeblijft! Dat gaat toch eigenlijk wel 'n beetje te ver.

Catrijn: Maar nee Agnes, echt niet! Als je 's alles wist! Die zit toch tot aan d'r strot vol venijn! Als die zich op d'r tong bijt, krijgt ze accuut bloedvergiftiging. Door is toch al d'r hele leven 't reinste misbaksel geweest! Mijn broer, (*legt hand op d'r borst*) god hebbe zijn ziel... wat denk je wat Sander bij die dweil voor 'n leven heeft gehad? Ongelóóóflijk! In een woord ongelóóóflijk! Volgens mij is ie na z'n overlijden meteen in de zevende hemel geweest, dat hij eindelijk van die dragonder verlost was, onze arme Sander, dat zweer ik je.

Agnes: (*sussend*) Ja ja Catrijn, maar nu is 't wel goed hoor, zoiets zegt men toch niet.

Catrijn: (*pas goed in vorm*) Omdat 't waar is Agnes! Die Door heeft 'm toch dusdanig 't leven zuur gemaakt, dat hij er opeens helemaal geen zin meer in had. (*houdt Agnes kopje voor, die inschenkt*) Een enkel voorbeeld Agnes, eentje maar... dankjewel... Ik heb er namelijk zelf bijgestaan toen Sander eens 'n keertje 'n biertje wilde gaan drinken, en weet je wat ze gedaan heeft, 't serpent? Z'n gebit verstopt! Kun je nagaan. En in elkaar geramd heeft ze 'm sowieso al voor de kleinste kleinigheid. Ongelóóóflijk, dat vertel ik je!

Agnes: Ik weet 't niet Catrijn, volgens mij overdrijf je ook wel 'n beetje. Niettemin, 't mag algemeen bekend heten dat jullie twee schoonzussen nooit zo goed met elkaar overweg hebben gekund, dat is waar.

Catrijn: Aha! Maar aan mij ligt 't niet. O nee, ik ben de goedheid zelve! Ik

ben menslievend, rustig en kalm en sta met iedereen op goede voet, dat weet je zelf. Maar die Door... ongelóóóflijk!

Agnes: (*grijnzend*) Ja ja, maar 'n offerlam ben jij nu bepaald ook niet, laten we eerlijk wezen. Jij hebt haar toch ook al menige streek geleverd, of niet soms?

Catrijn: (*vrolijk*) Dat mag je me geloven zeg! O ja! Luister, je weet toch hoe ze zich altijd opkalefatert nietwaar. En wat denk je hoe die over d'r toeren was toen ik d'r op haar zondagse jurk 'n juweeltje van 'n vlek had gefabriekt van blauwe bosbessen en haar daarmee naar de kerk heb laten gaan... hihhi... En nog niet zo lang geleden heb ik haar 'n nest jonge muizen in d'r nest gestopt... hihhi...

Agnes: Zie je wel, en zo komt van 't een 't ander en wordt 't onderhand toch wel eens tijd dat jullie elkaar 'n beetje gaan verdragen.

Catrijn: Ik me gaan verdragen met die kraai? Nog liever ga ik met 'n brilslang pootje baden. (*houdt Agnes weer 't kopje voor, krijgt koffie, neemt stuk cake*)

Agnes: Maar Catrijn, zo kunnen jullie toch niet verder. Samen één woning delen en dan zo met elkaar omgaan! Een van jullie zou toch eindelijk eens 'n beetje verstand moeten gaan gebruiken.

Catrijn: Ja kom zeg, dan zou ik weer de klos zijn, want zij heeft geen verstand. Die is nog stommer dan de nacht donker is.

Agnes: Ja ja, dat zal wel... (*kijkt op horloge*) Maar eh, 't is nu haast tijd, de anderen zullen er wel zo zijn. Ben je zover met je koffie?

Catrijn: (*drinkt en eet vlug, met volle mond*) Momentje nog, ben zo klaar. Maar eh, wat ik je al eens eerder heb willen vragen: de pastoor noemt je altijd Lamke, wat bedoelt hij daar eigenlijk mee?

Agnes: Lamke? Och, dat is 'n grapje van 'm. Bij onze kennismaking heeft hij gezegd: Agnes komt van Agnus (*Anjoes*) en dat betekent "lam", en om dat niet op kreupel te laten lijken, heeft hij er Lam-ke van gemaakt... nou ja, als ie d'r plezier aan heeft...

Catrijn: Is ook zo. Maar eh, wat ik net zo goed altijd vreemd heb gevonden: iedereen zegt pastoor tegen 'm, maar jij noemt 'm altijd vader Bertram, klopt toch?

Agnes: Zeker. Weet je, daar waar ik oorspronkelijk van geboortig ben, noemden we de parochieherder allemaal vader en toen ik hier vele jaren geleden in dienst kwam, heb ik 'm van begin af aan ook zo genoemd en ik geloof dat hij dat altijd best aardig heeft gevonden.

Catrijn: Ach zo... (*geeft kop en schotel*) Hier, en bedankt, 't was lekker... Maar eh, je weet toch zeker wel dat Door ook komt, niet? Ze is helaas ook lid van 't feestcomité, ter inwijding van de nieuwe klok... Hihhi, van de Sint Catharinaklok... wat zal ze 'm rijden! Ongelóóóflijk! Maar zeg, nu moet ik eigenlijk wel nog even naar 't toilet... was misschien toch

wel 'n beetje teveel koffie. Mag ik even?

Agnes: Maar zeker. (*nikt op links voren*) Daar, de laatste deur in de gang.

Catrijn: Is dat 'n toilet voor meneer pastoor alleen, of voor iedereen?

Agnes: (*lachend*) Voor allemaal natuurlijk. Of dacht je soms dat hier ieder z'n eigen toilet had?

Catrijn: (*afgaand*) Nou, eigenlijk zou 't toch moeten... nou ja...

Agnes: (*lachend, hoofdschuddend*) Die Catrijn... onverbeterlijk... (*er wordt aangebeld, Agnes naar voordeur*) Ha, die Door.

Door: (*heel modern en kleurrijk, met veel sieraden*) Agnes. Ook van de goeie. En, ben ik de eerste?

Agnes: Bijna. Eentje is er al, Catrijn.

Door: (*minachtend*) Ach zo... Catrijn ten voeten uit. Die zou 't liefst al meteen na de vroegmis hier naar toe zijn komen hollen, bang dat haar anders niet genoeg tijd zou blijven om andere mensen door de stront te trekken, 't stinkdier!

Agnes: Och kom Door. 'n Beetje vriendelijker, ja? Zo erg is 't nu ook alweer niet.

Door: O nee? Agnes, je hebt er geen idee van. In feite is 't nog veel erger! Sinds we die idiote Sint Catharinaklok in onze maag gesplitst hebben gekregen, is ze helemáál niet meer te genieten. Opeens houdt ze zich voor iets beters, voor 'n heilige zeg ik je. Die is in staat onze Heer uit pure vroomheid van z'n kruis af te bidden.

Agnes: Door, alsjeblijft! Catrijn is voordien ook iedere dag naar de kerk gegaan, net als jijzelf.

Door: (*verontwaardigd*) O ja, maar bij mij is dat echte vroomheid en niet zo'n schijnheilig bigotisme als van m'n schoonzus. Mijn Sander zei vroeger altijd, toen hij nog leefde natuurlijk, Door, zei hij dan, ik geloof dat mijn zus altijd zo'n hoofdpijn heeft, omdat haar heiligenkrans waarschijnlijk 'n maatje te klein is. (*lacht gemeen*)

Agnes: (*hoofdschuddend*) Waar dat naar toe moet... jullie leven werkelijk als kat en hond met elkaar... Kan dat nu echt niet anders?

Door: O ja, zeker, wat mij betreft wel! Ik ben 'n verdraagzaam mens, vanuit m'n diepe innerlijke christelijke overtuiging, dat weet je. O nee, aan mij ligt 't heus niet. Ik zou me de ogen uit m'n hoofd schamen.

Agnes: Och och och, is 't dan teveel gevraagd om 'n beetje tolerant te zijn tegenover elkaar?

Door: Maar dat ben ik Agnes! Ik ben 't! Maar zij begint steeds weer opnieuw. Weet je, ze is piesnijdig op me, omdat ik de gave heb me goed te kleden, en is 't soms "mijn" schuld dat zij geen smaak heeft? Maar ik weet wel waar de schoen wringt. Wat haar steekt is, dat ik getrouwd ben geweest en zij niemand heeft kunnen krijgen. En met haar leeftijd heeft ze op dat gebied nu ook totaal geen vooruitzichten

meer, zeg nu zelf.

Agnes: (*lachend*) Och Door, ik ben immers ook niet getrouwd.

Door: Weet ik. Maar jij hebt tenminste nog meneer pastoor.

Agnes: Ho ho zeg, ik ben hier ook maar de huishoudster en anders niets.

Door: Dat weet ik toch Agnes. "Ik" weet dat, maar in 't dorp... sommigen vertellen meer dan ze verantwoord kunnen... maar voor zoiets moet men Oostindisch doof zijn.

Agnes: Aha, er zijn dus mensen die iets vertellen... ja ja, dat is toch overal 't zelfde... kletsen en kletsen, zonder dat ze iets weten.

Door: Weten doet niemand iets... tenminste niets concreets.

Agnes: Wat bedoel je met niets concreets? Je wilt toch zeker niet suggereren dat vader Bertram...

Door: Nou nee Agnes, ik geloof immers niets van wat sommigen zo vertellen en de meeste anderen ook niet. O nee, niet onze meneer pastoor, hij niet, zeker weten, hij niet.

Agnes: (*bits*) En ik ook niet! En daarom kun je je onfrisse hersenspinsels ook maar beter voor je houden, begrepen?

Door: Maar Agnes toch, zeker zeg. Ik zou me de ogen uit m'n hoofd schamen als ik ook maar 't geringste geloof aan dergelijk gezwets zou hechten. De hemel beware me... toch niet onze pastoor, o nee... Maar eh, waar is ie eigenlijk? Hij zal toch ook wel bij de vergadering willen zijn neem ik aan?

Agnes: Moest onverwacht nog even op ziekenbezoek. Maar ik verwacht 'm elk moment.

Door: Eerlijk gezegd sta ik ervan te kijken hoe hij zo warm kan lopen voor de inwijding van die rotklok. (*verachtelijk*) "Sint Catharina", om je te bescheuren. Elke naam was goed geweest, maar nee, uitgerekend Catharina!

Agnes: Luister Door, als je daarover je beklag wilt doen, moet je op 't kerkhof wezen. Daar ligt mevrouw de gravin, die ons de klok geschonken en per testament gedecreteerd heeft, dat ze aan Sint Catharina moest worden opgedragen.

Door: (*schamper*) Wat op schrift gestelde schele wauwel van een geestelijk op drift geraakte ouwe tante.

Agnes: O nee Door, de opzet van de gravin was nobel en zeer prijzenswaardig. Ze wilde met dat gebaar 'n verzoening bewerkstelligen tussen onze dorpen Dolberg en Vaasrade, exacter, tussen onze parochie Sint Magdalena en hun parochie Sint Catharina.

Door: Weet ik! Maar dat is toch je reinste onzin! Iedereen weet immers dat 't tussen ons hier in Dolberg en die van Vaasrade toch nooit goed zal komen.

Agnes: Och kom, met 'n beetje goede wil van beide kanten zou op deze

wijze toch 'n eind kunnen komen aan de eeuwenoude strijd en die krankzinnige rivaliteit. Dat idee van de gravin was nog lang zo slecht niet.

Door: En ik zeg je, dat die klok geen sikkepit zal helpen, (*knipt met vingers*) nog niet zoveel. Je mag eerder verwachten dat de vijandelijke stemming er nog groter door zal worden. 't Zou veel verstandiger zijn die naam er niet eens te laten ingraven.

Agnes: Maar hij staat er al in. Gisteren is de klok gegoten en te veranderen valt er nu niets meer.

Door: Alles kan! Eruit frezen, eruit etsen, wegslijpen... kom nou.

Agnes: O ja zeg, die mooie klok beschadigen zeker.

Door: In elk geval beter als dat ze Catharina heet.

Agnes: Hoe 't ook zij: ze heet nu eenmaal zo! Best mogelijk dat sommigen daar moeite mee hebben, maar daar valt nu niets meer aan te veranderen.

Catrijn: (*op van links voren*) Hemeltje Agnes, hebben jullie 'n mooi schijt... eh, 'n juweeltje van 'n toilet zeg! Ik heb er extra lang over... (*ziet Door, spits*) Och kijk, ben jij d'r ook al?

Door: Nee, nog niet, maar ik kom d'r wel zo aan. (*in zichzelf*) Flodder-madam.

Catrijn: (*cynisch*) En je loopt er weer mooi gekleurd bij, dat moet ik zeggen. Wat moet je vandaag voorstellen? 'n Papagaai of 'n paradijsvogel? Nee wacht, ik zie 't al: 'n verrassingsei!

Door: Hoor je 't nu Agnes, hoor je 't? Zij blijft maar aan de gang... Pure afgunst! Alleen omdat ze er zelf bij loopt als de winnares van 't zaklopen... de vogelverschrikster.

Catrijn: Moet je die opgetuigde kerstboom horen! Kijk liever naar jezelf! Net 'n kwast mascara op 'n verregende aswoensdag! Ongelóóóflijk!

Agnes: Toe nou zeg, 'n stel kleine kinderen is er niets bij. 't Mag toch zeker iedereen aantrekken wat ie zelf wil.

Catrijn: Gewoon belachelijk! Komt hier binnenzeilen als 'n overgebleven tiener uit de vijftiger jaren! Van achteren lyceum en van voren museum! Ongelóóóflijk!

Door: Niets als afgunst van d'r Agnes. Die kan immers aantrekken wat ze wil, ze zal altijd blijven uitzien als de hoofdattractie van 't spookhuis.

Catrijn: Spookhuis zeg je, spookhuis? Jij wordt toch alleen maar achterna gezeten door gefrustreerde barnevelders, omdat ze je voor 'n kalkoense hen houden.

Agnes: En nu is 't wel genoeg! Willen jullie er alsjeblieft om denken dat dit hier 'n pastorij is! Zulk goddeloos gekakel past niet in 'n huis als dit! Als vader Bertram dit zou horen, dan... (*op dit moment pastoor op via doorgang, Catrijn en Door heel klein, fatsoeneren wat aan hun kleding,*

weten zich niet goed raad)

Pastoor: Hallo allemaal. En kijk, de eersten zijn er al.

Door: Dag meneer pastoor, fijn dat u er bent.

Catrijn: Net zoals zij zegt, meneer pastoor, en ik vind 't zelfs nog fijner.

Door: *(maakt knix)* Ik ben maar alvast gekomen, meneer pastoor, om niet te laat te zijn.

Catrijn: *(dringt zich naar voren, maakt ook knix)* Ik was er het eerst, meneer pastoor, ik was voor haar.

Pastoor: *(luistert maar half, zoekt iets op z'n bureau)* Zo zo, kijk 's aan.

Door: *(schijnheilig)* En als ik 't even mag opmerken, meneer pastoor, uw preek van voorbije zondag was weer wonder-mooi... zo innig-warm, zo indringend, zo helder christelijk. Je zag de mensen hun oren spitsen... ik ben er door geraakt tot in 't diepst van m'n ziel.

Pastoor: *(afwezig, zoekt in de laden)* Zo zo.

Agnes: Wat zoekt u dan vader Bertram? Kan ik helpen?

Door: *(nu ook achter bureau, in diverse papieren wroetend)* Waar moet ik naar zoeken, meneer pastoor? Zegt u 't maar, ik help u graag.

Pastoor: Alsjeblieft Door, gooi niets door elkaar!

Catrijn: *(kwaad)* Blijf toch met je gelakte graftengels van meneer pastoor z'n zaken af, schijnheilige zwendelaarster.

Pastoor: *(tot Agnes)* Lamke, weet jij soms waar de kopie is van 't testament van mevrouw de gravin? Zou ze, voordat we beginnen toch nog 's graag even... hier ligt ze nergens.

Agnes: *(haalt ordner van 'n plank, neemt er 'n blad uit)* Netjes opgeborgen, daar waar zulke zaken thuishoren. *(geeft 't)* Hier, alstublieft.

Pastoor: Ja zeg, als jij alles verstopt, kan ik ook niets vinden. *(bestudeert 't document)*

Catrijn: En, meneer pastoor, mogen we komende zondag weer zo'n mooie preek verwachten?

Pastoor: *(kijkt verward op)* 'n Preek zei je? Welke preek?

Door: *(in vervoering)* Meneer pastoor, uw onvergelijklijk kanselsermoen van voorbije zondag!

Pastoor: Kom zeg, dat was toch geen preek, maar de jaarlijkse oproep van de bisschop voor de ondersteuning van de collecte van de hartstichting.

Catrijn: *(honend)* Dat is toch niet meer normaal zeg! Mevrouw Door zit in de kerk en heeft niet eens in de gaten dat meneer pastoor niet preekt, maar 'n bisschoppelijk schrijven voorleest. Kun je nagaan hoe die heeft zitten opletten. Had 't natuurlijk te druk met rondkijken, om te registreren of ze haar ook allemaal gezien hadden in d'r nieuwe aepak.

Door: *(verontwaardigd)* Zo'n onbeschaamdheid! Hebt u dat gehoord, meneer pastoor?

Pastoor: *(heeft gelezen, niet geluisterd)* Hm? Ja ja.... *(telefoon gaat)*

Agnes: *(neemt af)* Pastorij Dolberg... ja ja, die is er... meneer Rietveld? Is ie er weer zo slecht aan toe?

Pastoor: De ouwe Rietveld? Alweer? Wil hij dat ik kom?

Agnes: Ja ja, ik zal de boodschap doorgeven... *(kijkt vragend naar pastoor en als hij knikt)* Maar wacht, ik hoor net eh... vader Bertram komt naar u toe... ja ja, sterkte. *(legt op)* De oude Rietveld. heeft naar u gevraagd. 't Gaat 'm helemaal niet goed en hij denkt dat 't nu dan eindelijk toch gaat gebeuren. Maar dat doet hij immers elke veertien dagen. Ik denk dat hij zich weer gewoon wat ligt te vervelen.

Pastoor: Ja ja, Lamke, je zult wel gelijk hebben, maar ik zal er toch naar toe moeten. Men kan immers nooit weten... En eh, dan moeten jullie maar alvast met de vergadering beginnen. *(steekt 'n boek in z'n aktetas en af via doorgang)* Ik weet immers niet wanneer ik weer terug ben.

Catrijn: Rietveld Nelis. Die sterft inderdaad elke twee weken minstens één keer. Gisteren heb ik 'm nog strontbezopen uit de kroeg zien komen... ongelóóóflijk!

Door: Vandaag zuipen als 'n ketter en morgen doodziek zijn. Ik zou me de ogen uit m'n hoofd schamen. *(er wordt weer aangebeld)*

Agnes: *(bij de voordeur)* Ha kijk, de echtelieden van Arkel.

Amanda: *(binnenkomend met Fred, die iets vóór haar komt en hem lomp terzijde duwend)* Goeiemiddag... ik zie 't al, ik ben niet de enige.

Fred: Goeiemiddag samen... en, meneer pastoor is d'r niet?

Agnes: Net weg, moest nog even 'n huisbezoek doen.

Catrijn: Nelis Rietveld ligt voor de zoveelste keer op apegapen, omdat hij zich gisteren weer heeft laten vollopen... ongelóóóflijk!

Agnes: *(wat met de stoelen schuivend)* Kom, neem maar plaats, vader Bertram zei dat jullie maar alvast met de vergadering zouden beginnen. Hij komt dan ook zo vlug mogelijk. *(Fred gaat zitten)*

Amanda: *(blijft voor haar stoel staan wachten)* En, komt er nog wat van? *(Fred springt op, schuift de stoel onder haar achterste, zij gaat zitten, tot Fred)* Jij zult ook nooit leren hoe je te gedragen tegenover 'n dame, hufter.

Catrijn: *(heeft inmiddels op Fred's stoel plaatsgenomen)* Ja ja, zo zijn de mannen. Daarom ben ik wijselijk ook nooit getrouwd.

Door: Omdat je geen vent te pakken hebt kunnen krijgen.

Catrijn: Moet je haar horen! In m'n goede jaren werd ik haast dagelijks gevraagd of ik niet wilde trouwen.

Door: O ja, door je ouders, omdat ze je kwijt wilden.

Fred: *(bedeesd tot Catrijn)* Dat was eigenlijk mijn stoel.

Amanda: *(doelt op stoel aan de andere zijde naast haar)* Deze hier! Plaats!

Fred: *(neemt plaats)* Wat ik zeggen wilde Amanda...

Amanda: Frederik, klep dicht! *(tot de anderen)* Wat ik zeggen wilde... die nieuwe klok... Wij zijn toch 't feestcomité en weten niet eens wanneer ze komt.

Agnes: Gisteren is ze gegoten en binnen 'n paar dagen mogen we haar al verwachten. Denk dat ze tot op de dag van de inwijding wel zo lang in 't gemeenschapshuis zal worden bewaard. *(af via links voren)* Maar neem me niet kwalijk, ik heb nog 't een en ander te doen.

Door: Zou best kunnen, want als ik me niet vergis heeft meneer pastoor de inwijdingsplechtigheid vastgesteld op de tweeëntwintigste.

Catrijn: Klopt, dat is de feestdag van Sint Engelbertus, de patroonheilige van meneer pastoor. 'n Waardige dag om de plechtigheid rond de Catharinaklok te houden, nietwaar?

Amanda: Ik vind 't, eerlijk gezegd, ronduit belachelijk, dat wij gedwongen worden uitgerekend 'n Catharinaklok te moeten accepteren. Dat ze ze maar in Vaasrade ophangen, daar hoort ze eerder thuis. Als ik de naam alleen maar hoor is m'n dag al bedorven.

Fred: *(kleintjes)* Maar Amanda, mijn vriendschap met Trijn Overweg uit Vaasrade is immers al 'n eeuwigheid geleden en sindsdien is er nooit meer iets gebeurd tussen ons beiden, dat zweer ik je.

Amanda: Dat moest er nog bij komen ook zeg. Ik zou je wel even helpen.

Fred: Dat geloof ik je meteen Amanda. Maar zelfs toen had je al niet zo kwaad op die Vaasradense hoeven te zijn, want dat tussen Trijn Overweg en mij had toch niets te betekenen.

Amanda: Niets te betekenen! Pas twee jaar getrouwd en meneer heeft al 'n affaire met de een of andere ongehuwde sloerie!

Fred: Als ze getrouwd was geweest, zou je er ook niet vriendelijker op gereageerd hebben.

Door: *(bewonderend)* Hallo zeg, wie zou dat ooit van Fredje gedacht hebben, dat hij toen zo goed in de markt lag.

Amanda: Door Slabbers, dit is iets waar jij totaal niets mee te maken hebt, wil je dat even ter kennis nemen? *(met schuine giftige blik op Fred)* En 't is sowieso godsgeklaagd! 't Thuis de halve tijd laten afweten, maar wel vreemde wijven achterna lopen!

Catrijn: Fredje? Ga weg! En zo iemand zit in 't kerkbestuur? En zo'n zondaar is ook nog collectant?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto